

fra Flertallet gaar ud, er den, at Fæstemandsvirksomheden i og for sig er et Gode for de Parter, der søge hinanden ved Lyndes- og visse Arbejdskontraktens Afslutning, idet der ydes Parterne en Bistand, som er nyttig og i mange Tilfælde uundværlig for dem; men paa den anden Side kan det jo ikke nægtes, at der, saaledes som Forholdene have været med Hensyn til Fæstemandsvæsenets Ordning, og saaledes som de ere, ogsaa er Mulighed for Misbrug, idet Forretningen drives ikke i Parternes Interesse og for Parternes Skyld og med det Øjemed at stifte Parternes berettigede Formaal realiserede, men idet den drives paa en saadan Maade, navnlig over for Lyndet, at det udbyttes i Fæstemandens egen Interesse med Tilfidsættelse af de Krav, som alle Parter, der søge hinanden, særlig Lyndet, have. Der har været klaget over, at saadanne Misbrug af Fæstemandsvirksomheden have fundet og finde Sted under den nuværende Ordning. Det bør altsaa være Opgaven ved en ny Lovordning at søge at hæmme disse Misbrug, søge at lægge Hindringer i Vejen for dem, men uden at det Gode, der for Parterne, særlig for Lyndet, i og for sig ligger i Fæstemandsvæsenet, rigtig benyttet og rigtig udført, derved falder bort. Naar disse Formaal skulle naas, nemlig paa den ene Side ikke at forhindre den gode Udøvelse af Fæstemandsvirksomheden i Parternes, særlig i Lyndets Interesse, og paa den anden Side indskrænke Misbruget, har Flertallet troet, at den Vej, Regeringens Forslag har be- traadt, er den rigtige, nemlig at forvandle det nuværende med Undtagelse af en vis utilstrækkelig Begrænsning i Kjøbenhavn iøvrigt frie, private Erhverv, som Fæstemandsvirksomheden er, derhen, at Bemyndigelse til at drive denne Virksomhed beror paa en Autorisation til den enkelte Person, som selvølgelig kun vil blive givet, naar vedkommende i sin Person frembyder Garantier med Hensyn til den Maade, han vil udføre dette Hverv paa. Idet denne Autorisation er tilbagefaldelig, saaledes som § 2 nærmere ordner det, saa snart den Tillid, der er vist ved Meddelelsen af den, brister, idet dernæst Antallet af Fæstemænd begrænses, saaledes som det ogsaa forudsættes i § 2, hvorved den ødelæggende Konkurrence, der kunde friste til Misbrug, udelukkes, og idet endelig et alvorligt Anvar præciseres og nøjere fastsættes i Overensstemmelse med, hvad der er ubillig i Lovforslagets § 3, have vi ment, at der paa tilstrækkelig Maade er ydet Betryggelse for, at de Misbrug, hvor over der har været klaget, som vistnok ogsaa have

Hjemmel i de praktiske Forhold, for Fremtiden ville forsvinde, saa at der udelukkende bliver tilbage det virkelige gode, som Fæstemandsvirksomheden rigtig udøvet yder Parterne. Vi have paa Grund af det dobbelte Hensyn, som saaledes skal varetages, ikke ment at kunne slutte os til Mindretallets Forslag. Som det vil ses, afviger dette derfra Regeringens Forslag, at det ikke tænker sig Virksomheden som en privat Virksomhed, som den jo vedbliver at være efter Regeringsforslaget, men som en Virksomhed, der udøves gennem offentlige kommunale Kontorer, hvortil Virksomheden ogsaa indskrænkes saaledes, at al privat Virksomhed hæves. Vel er det os klart, at man ogsaa ad denne Vej fuldstændig kan naa det ene, at hindre Mislighederne ved Fæstemandsvirksomheden. Det kan der ikke være Tvivl om, og vi forvort Vedkommende nære ingen Tvivl om, at de offentlige Bestillingsmænd, som ville faa med Fæstemandsvirksomheden at gøre, ville være fuldstændig betryggende imod Misligheder, hvorved Lyndet eller Parterne i det hele udbyttes i egennyttig Interesse. Men vi have paa den anden Side ment, at man ved en saadan Ordning meget let udsætter sig for at kaste en Del af det Gode bort, som Fæstemandsvirksomheden skulde yde, idet vi ikke kunne tro andet, end at i selve Forholdets Medfør ville de offentlige Kontorer komme til at indtage en langt mere passiv Stilling med Hensyn til den Virksomhed, de udføre for at bringe Parterne sammen og bringe dem til en Overenskomst, end de private erhvervsdrivende. Saaledes som Mindretallet i Udvalget har forklaret os andre Medlemmer dets Opfattelse, er det netop ogsaa, som jeg har forstaaet det, Mindretallets Tanke, at der ved at henlægge Virksomheden til offentlige Kontorer netop opnaas eller søges opnaaet en Begrænsning af Fæstemandsvirksomheden til en vis Del af den, som omtrent kan betegnes som den: at give Anvisning i Henhold til de Protokoller, som de offentlige Kontorer ville komme til at føre, men uden iøvrigt derudover at udfolde nogen som helst Virksomhed til at stifte eller virke for at stifte Lyndet Plads eller at stifte den, som søger Lynde, saadant. Men ved en saadan Begrænsning af den Virksomhed, som man overhovedet tilstøder og vil tilstøde paa dette Omraade, indskrænker man Fæstemandsvirksomheden til noget, der, formener jeg, omtrent kan betegnes som Anvisning. Men derved berøves der Parterne og særlig Lyndet et Gode, hvortil der er stor Trang, og som under visse Omstændigheder, som jeg bemærkede, endogsaa er uundværlig for Lyndet, og